

Zeszyty Naukowe Wydziału Ekonomii i Finansów
Uniwersytetu Technologiczno-Humanistycznego
im. Kazimierza Pułaskiego w Radomiu
Studia Ekonomiczne, Prawne i Administracyjne
Zeszyt 1 (2023)
DOI <https://doi.org/10.24136/sepia.2023.010>

Izabela Kobiera¹

UMOWA KREDYTU INDEKSOWANEGO DO CHF. WYBRANE ASPEKTY PRAWNE

Streszczenie

Artykuł zawiera definicję kredytów walutowych oraz abuzywność niektórych zapisów umownych z nimi związanych. Co więcej skupiono się na dogłębnej analizie kredytów frankowych zawieranych w Polsce, zarówno na przyczynach ich popularności jak i wielkości tych kredytów czy zmianie waluty jaką jest frank szwajcarski. W następnej kolejności po rozważeniu problemów w zakresie kredytów, dokonano próby znalezienia rozwiązań na wspomniane problemy, przez co można rozumieć regulację rynku zarówno przez drogę sądową jak i ugodę. Ostatni rozdział przedstawia opinię kluczowych organów państwa, które są odpowiedzialne za utrzymanie stabilizacji finansowej w Polsce. Opracowanie wsparte jest o wyniki ankiety przeprowadzonej na grupie 100 osób poświęconej praktyce orzeczniczej w zakresie umów kredytów indeksowanych i denominowanych do CHF. Jej celem było uzyskanie informacji o konsekwencjach zawarcia umów kredytów indeksowanych i denominowanych do Franka Szwajcarskiego.

Słowa kluczowe: kredyty walutowe, kredyty frankowe, kredyty indeksowane do waluty obcej.

WSTĘP

Poniższy artykuł ma na celu analizę oraz poszerzenie wiedzy w zakresie kredytów denominowanych i indeksowanych do franka szwajcarskiego. Co więcej poruszone zostaną problemy związane z wyżej wspomnianymi kredytami oraz dokonana zostanie próba odnalezienia rozwiązania tych problemów.

¹ Studentka kierunku Prawo – studia jednolite magisterskie, Wydział Prawa i Administracji, Uniwersytet Technologiczno-Humanistyczny im. Kazimierza Pułaskiego w Radomiu.

Coraz większą popularnością cieszy się hipoteczny kredyt mieszkaniowy, który stanowi często jedyną możliwość by zdobyć fundusze, które pozwolą konsumentom na zakup mieszkania czy budowę domu. Może on występować zarówno w formie kredytu w walucie polskiej tzw. walucie krajowej bądź kredytu w walucie obcej np. franku szwajcarskim. Poprzez kredyt rozumiemy umowę długoterminową, która jest zawierana przeważnie na kilkanaście lat. Co więcej wiąże się ona z szczególnym ryzykiem, co jest charakterystyczne dla produktów bankowych. Wspomniane już kredyty w walucie obcej wiążą się z ryzykiem walutowym, które przysporzyło wielu kredytobiorcom wielu problemów w ostatnim czasie. Analiza tych problemów umożliwi uniknięcie ich w przyszłości oraz pozwoli poszerzyć wiedzę, która może okazać się przydatna w przypadku kolejnej umowy kredytowej, którą konsumenci będą chcieli zawrzeć. Artykuł został napisany w oparciu o literaturę zarówno z kredytów frankowych i złotych, jak i polityki publicznej w dziedzinie kredytów hipotecznych, ryzyka stopy procentowej, orzecznictwa sądowego w zakresie kredytów frankowych oraz stanowisk instytucji publicznych, dotyczących kredytów frankowych. Do głównych celów należy zbadanie problematyki kredytu indeksowanego do franka szwajcarskiego, kontrowersji, które są z nim związane, przyczyn popularności tego produktu bankowego oraz zbadanie wpływu ryzyka prawnego, dotyczącego kredytu na sektor bankowy oraz wszelkie możliwości jego uregulowania. Warto zauważyć rozważyć tezę, iż model obecnie obowiązujący nie przystaje do rzeczywistości współczesnego sektora bankowego.

1. KREDYTY INDEKSOWANE KURSEM FRANKA SZWAJCARSKIEGO

1.1. KREDYT WALUTOWY

Po raz pierwszy kredyty, które są waloryzowane frankiem szwajcarskim pojawiły się na rynku kredytowym w Polsce na początku XXI wieku (Markowski, 2001, s. 213). Zarówno ich popularność wśród kredytobiorców jak i częstotliwość oferowania ich przez banki była spowodowana utrzymywaniem się w stałym poziomie stóp procentowych na znacznie wyższym poziomie niż działo się to w Europie Zachodniej (Wyżnikiewicz, 2015, s. 5). W tamtym czasie konsument zainteresowany kredytem mieszkaniowym w polskiej walucie musiał liczyć się z oprocentowaniem wynoszącym 20%, co w wielu przypadkach powodowało brak możliwości skorzystania z takiego kredytu. Natomiast kredyt, który waloryzowany był w walucie franka szwajcarskiego był jednoznaczny z możliwością kredytu tańszego oraz cechującego się większą dostępnością, który były w stanie zaspokoić potrzeby mieszkaniowe Polaków (Bartosiewicz, 2019, s. 28-29). Zatem znacznie tańszym mechanizmem, który umożliwił finansowanie zakupu mieszkania stanowił kredyt waloryzowany w walucie obcej, którego stopy procentowe były znacznie niższe od tych w złotych polskich. Dla kredytobiorcy miało szczególną wagę niższe oprocentowanie kredytu, gdyż skutkowało ono znacząco niższą miesięczną ratą spłacanego przez nich kredytu, co za tym idzie mieli oni większe zdolności kredytowe. Kredyt frankowy był oferowany zarówno pod postacią kredytu denominowanego jak i kredytu indeksowanego. Analizując strukturę kredytu denominowanego we franku

szwajcarskim warto zauważyć iż kwota kredytu w walucie obcej jest znana z góry, w przeciwieństwie do wysokości wypłacanej kwoty w polskiej walucie, ponieważ zależy ona od kursu waluty, który obowiązywał w dniu wypłaty danej kwoty. Kredyty indeksowane we frankach charakteryzują się z kolei na określeniu umownej kwoty kredytu w walucie polskiej, a następnie przeliczeniem jej na walutę franka szwajcarskiego zgodnie z kursem obowiązującym w dzień wypłaty. Zarówno jeden jak i drugi rodzaj kredytu wspólnie cechowały się wypłatą kwoty w złotych, oraz ratami, które do czasu wprowadzenia ustawy antyspreadowej, były również płacone w walucie polskiej (Barembuch, 2016, s. 486).

Na samym początku szczególnie wielkim zainteresowaniem mogły się cieszyć kredyty waloryzowane w dolarach amerykańskich czy też euro, popularność kredytów frankowych pozyskiwana była stopniowo. Za wydarzenie, które rozpoczęło znaczący wzrost ich popularności można przyjąć przystąpienie Polski do Unii Europejskiej i rozwój gospodarki, który był z tym związany. Za przyczyny ich ostatecznej dominacji uznaje się niższe oprocentowanie oraz zmiany kursu franka szwajcarskiego względem złotego, który był szczególnie korzystny dla kredytobiorców do sierpnia 2008 roku. Warto zauważyć iż w tamtym czasie banki w innych krajach również chętnie oferowały konsumentom kredyty w walucie obcej. W głównej mierze do wprowadzenia ich na rynek przyczyniła się liberalizacja obrotu dewizowego, oraz przejaw kluczowej różnicy między stopami procentowymi obowiązującymi w konkretnym państwie, a kraju, który posiadała inną walutę, m.in. franka szwajcarskiego. Kredyty w polskiej walucie miały mniej korzystne oprocentowanie, co było jednoznaczne z wysokimi ratami, a to z kolei powodowało zmniejszenie zdolności kredytowej, przez co banki posiadały znacznie mniejszą liczbę kredytobiorców. Zupełnie inna sytuacja miała miejsce w przypadku kredytów w innej walucie. Jednak należy zauważyć, że kredyty te cechowały się szczególnym ryzykiem walutowym, gdyż saldo zadłużenia oraz rata, która z niego wynikała była uzależniona od kursu waluty obcej (Czabański, Konieczny, Korpalski, 2020, s. 24).

Za fundamentalne zatem możemy określić prawidłowe poinformowanie kredytobiorcy o ryzyku, który wynikał z możliwej niekorzystnej zmiany kursu waluty. Przez ryzyko należy tu rozumieć zarówno zwiększenie miesięcznej raty kredytowej, jak i całkowitego wzrostu wysokości zadłużenia. Szczególnie niebezpieczne jest to iż wzrost wysokości zadłużenia nie jest w żaden sposób ograniczony, przez co należy rozumieć, że w trakcie obowiązującej kredytobiorcą umowy, saldo zadłużenia może przewyższyć wartość chociażby całego majątku kredytobiorcy. Co może skutkować pozbawieniem kredytobiorcy praw dysponowania nieruchomością, gdyż chociażby chęć sprzedania danej nieruchomości może zostać uniemożliwiona, chyba, że dokonano by spłaty pozostałego zadłużenia przy pomocy innych środków. Można zatem postrzec szczególną różnicę między poziomem ryzyka kredytu walutowego, a ryzykiem związanym ze wzrostem oprocentowania kredytu, które będzie skutkowało jedynie wzrostem raty odsetkowej, zaś bez zmian pozostanie saldo zadłużenia. W sytuacji, w której kredytobiorca popadłby w problemy związane ze wzrostem oprocentowania, nie ma przeciwskażeń do sprzedania nieruchomości,

która stanowi zabezpieczenie kredytu oraz w dalszym kroku spłaceniu pozostałości zadłużenia finansowego. Gdy mamy styczność z kredytem walutowym, przypadek skokowego wzrostu kursu walut wiąże się ze wzrostem salda kapitału, co z kolei ma wpływ na wysokość raty kapitałowo-odsetkowej, a rozwiązanie problemu za pośrednictwem sprzedaży nieruchomości jest w większości przypadków niemożliwe. Poprzez połączenie wysokości zobowiązania z umowy wraz z kursem waluty obcej, banki przeniosły ryzyko walutowe na kredytobiorcę. Banki udzielały kredytów oprocentowanych niską stopą procentową w porównaniu z walutą krajową, a same zaciągały wyrażone w walucie obcej zobowiązania, bez ryzyka, iż zmiany kursu waluty spowodują, że transakcje staną się nieopłacalne.

1.2. ABUZYWNOŚĆ NIEKTÓRYCH KLAUZUL KREDYTU FRANKOWEGO

Poprzez częste spory pomiędzy bankami, a kredytobiorcami związanymi z kredytami walutowymi, szczególnego znaczenia zaczęły nabierać zagadnienia postanowień niedozwolonych. Ich regulacją zajmują się Kodeks Cywilny, jednak informacje co do zasad ich stosowania są zawarte w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów. (Paxford, 2020, s. 15) Postanowienia niedozwolone znane są również pod nazwą klauzule abuzywne, które zgodnie z art. 385 KC definiuje się jako postanowienie, które nie było w sposób indywidualny ustalone z konsumentem i nie wiąże go, jeśli prawa oraz obowiązki konsumenta są określane w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami i rażąco naruszają jego interesy. W celu uznania postanowienia za abuzywne, zarówno przesłanka o rażącym naruszeniu interesów jak i sprzecznością z dobrymi obyczajami muszą być spełnione łącznie. Art. 385 KC za postanowienia sprzeczne z dobrymi obyczajami uznaje postanowienia, które prowadzą do powstania braku równowagi między konsumentem a przedsiębiorcą, poprzez wykorzystanie niewiedzy bądź naiwności konsumenta, oraz jego celowa dezinformacja. Nie mamy legalnej definicji dobrych obyczajów, w związku z czym w celu oceny sprzeczności z dobrymi obyczajami stosuje się zasady uczciwego postępowania, która powinna być przestrzegana przez ogół społeczeństwa. Mówiąc o rażącym naruszeniu interesów prawnych, orzecznictwo rozumie stworzenie stanu nierównowagi stron umowy, który prowadzi w konsekwencji do dysproporcji praw oraz obowiązków na niekorzyść konsumenta. W przypadku wystąpienia w umowie kredytowej postanowienia niedozwolonego, konsument nie jest prawnie związany danym postanowieniem, co nie ma wpływu na skuteczność pozostałej części umowy, która nie traci ważności. Co więcej, wyłączenie klauzul abuzywnych z umowy kredytowej nie powoduje jej nieważności, nawet jeśli, bez wyżej wspomnianych postanowień nie doszłoby do zawarcia tej umowy. Ważne jest również, iż poprzez postanowienia uzgodnione w sposób indywidualny z konsumentem, nie można rozumieć postanowień, które znajdowały się we wzorze umowy. Za postanowienie nieuzgodnione w sposób indywidualny można jednak postrzegać części umowy, na której treść konsument nie miał rzeczywistego wpływu. Z kolei za rzeczywisty wpływ rozumie się iż kredytobiorca posiada realną możliwość by wpłynąć na treść postanowień umowy kredytowej. Na przełomie ostatnich lat

na terenie Polski nasiliła się tendencja do występowania przeciwko bankom przez kredytobiorców, którzy są zadłużeni na zasadach waloryzowanego kredytu hipotecznego. Szwajcarski Bank Narodowy swoją decyzją z 2015 roku spowodował szczególnie duży wzrost powództw, które były spowodowane gwałtownym zwiększeniem się zobowiązań kredytowych, przez kluczową w tej sytuacji rosnącą wartość kursu franka szwajcarskiego względem złotych. To z kolei przyczyniło się do poszerzenia wątpliwości związanych z zastosowaniem przez banki klauzul abuzywnych w umowach kredytowych. Analizując sprawy, można zauważyć wzrostową tendencję liczby orzeczeń sądów powszechnych, które w wyrokach podważały poszczególne klauzule zawarte w umowach kredytów frankowych. Za wątpliwe coraz częściej uznawano zarówno weryfikacje określenia sposobu ustalenia kursu walut jak i fakt, iż może to stanowić ukryte wynagrodzenie banku oraz to że są one niezgodnione indywidualnie, sprzeczne z dobrymi obyczajami, bądź rażąco naruszają interesy kredytobiorcy. Kwestionowaniu podlegać zaczęła sama istota kredytu indeksowanego we frankach szwajcarskich. Wyroki uzasadniano tym, iż skoro wynikające z umowy zobowiązanie było wyrażone w walucie krajowej, a jedynie saldo było przeliczane według kursu franka szwajcarskiego, to bezpodstawne byłoby wymaganie dokonania zapłaty we frankach szwajcarskich.

2. PRÓBA ROZWIĄZANIA PROBLEMU KREDYTÓW FRANKOWYCH

2.1. PRÓBY SAMOREGULACJI RYNKU

Poprzez szczególnie duży wzrost zobowiązań wielu Polaków, który spowodowany był problemami kredytowymi, życie milionów ludzi zrównać można było z życiową tragedią. Wzrastał poziom frustracji gniewu, oraz poczucia iż stali się oni ofiara ogromnego oszustwa. Wydają się zatem normalne iż sprawa tzw. frankowiczów stała się tak głośnymi i popularnym tematem wśród dziennikarzy, polityków czy ekonomistów. Z tego powodu w marcu 2015 roku, środowisko bankowe, które jest Zrzeszone w Związku Banków Polskich, opublikowało Białą księgę kredytów frankowych w Polsce, która zawierała ich punkt widzenia, oraz próbę przerzucenia odpowiedzialności na przedstawicieli życia publicznego. Co więcej dokonała próby rozwiązania problemów, które dotknęły kredytobiorców. W tym celu branża bankowa wdrożyła pakiety, które miały na celu zmniejszenie skutków drastycznego wzrostu kursu franka szwajcarskiego. W pakietach tych można było wyróżnić pomoc za pośrednictwem:

- uwzględnienia ujemnej stawki LIBOR,
- obniżenia spreadów walutowych,
- umożliwienia dokonania bezprowizyjnej zmiany waluty kredytu z franka szwajcarskiego na złote po kursie zbliżonym do kursu średniego NBP,
- uelastycznienia procedur restrukturyzacyjnych,
- odstąpienia od żądania nowych zabezpieczeń od kredytobiorców regularnie spłacających swoje zobowiązania, dodatkowo wobec kredytobiorców

mających problemy ze spłatą zobowiązań zaproponowano następujące działania restrukturyzacyjne:

- wydłużenia okresu kredytowania,
- zmniejszenia wysokości raty na okres 6-12 miesięcy,
- wprowadzenia elastycznego harmonogramu rat dopasowanego do zmiennych dochodów klientów,
- zawieszenia płatności rat w całości lub części kapitałowej na okres 6-12 miesięcy,
- ustalenia przez bank nowego harmonogramu spłat,
- wakacji kredytowe (https://zbp.pl/getmedia/583d24ce-450e-4a97-a9bc-4c71b85f7749/06-Biala-ksiega-kredytow-frankowych-w-Polsce_marzec_2015).

Oczywiście, bez wątplenia pozytywny odbiór posiada fakt iż banki dokonały nieprzymuszonej propozycji pomocy dla osób które posiadały kredyty frankowe, jednak należy pamiętać iż żadna propozycja banków nie brała pod uwagę częściowego przejścia od kredytobiorców ryzyka walutowego. Zatem zauważyć należy iż nie doszło do rozwiązania tego problemu społecznego, na jaki składał się szokujący wzrost salda kapitału kredytu, a przedstawione wyżej propozycje posiadały w sobie interes banku, gdyż kredytobiorcy, których możliwość regulowania zobowiązań została utracona, mogli stanowić dla banków znacząco poważniejszy problem.

Na okoliczność niniejszego artykułu została przeprowadzona ankieta. W badaniu udział wzięła grupa 100 osób z różnych kręgów zawodowych i kulturowych. Charakter badań był anonimowy. Kwestionariusz składał się z 16 pytań jednokrotnego wyboru, w tym z 6 pytań pozwalających określić wiek, płeć, miejsce zamieszkania, wykształcenie i stan cywilny ankietowanych i 10 pytań dotyczących kredytów walutowych. W pracy zostaną przytoczone tylko te wyniki, które określają problematykę kredytów indeksowanych do CHF.

Tabela 1. Czy celem ewentualnej ugody między kredytobiorcą a bankiem powinno być zrównoważenie sytuacji „frankowiczów” (kredytobiorców umowy kredytu indeksowanego do waluty obcej lub denominowanego w CHF) z sytuacją „złotówkowiczów” (kredytobiorców umów kredytu w krajowej walucie)?

Czy celem ewentualnej ugody między kredytobiorcą a bankiem powinno być zrównoważenie sytuacji „frankowiczów” (kredytobiorców umowy kredytu indeksowanego do waluty obcej lub denominowanego w CHF) z sytuacją „złotówkowiczów” (kredytobiorców umów kredytu w krajowej walucie)?	
Tak	61
Nie	38

Źródło: Opracowanie własne w ramach Grupy Badawczej Studenckiego Koła Naukowego Prawa Finansowego i Podatkowego "Finansiści" działającej przy Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Technologiczno-Humanistycznego im. Kazimierza Pułaskiego w Radomiu poświęconej praktyce orzeczniczej w zakresie umów kredytów indeksowanych i denominowanych do CHF.

Tabela 2. Czy banki powinny mieć obowiązek proponowania ugód i w ich ramach przewalutowania kredytów na złote w taki sposób, jakby umowa kredytu w CHF od początku była zaciągnięta w krajowej walucie?

Czy banki powinny mieć obowiązek proponowania ugód i w ich ramach przewalutowania kredytów na złote w taki sposób, jakby umowa kredytu w CHF od początku była zaciągnięta w krajowej walucie?	
Tak	80
Nie	19

Zródło: Opracowanie własne w ramach Grupy Badawczej Studenckiego Koła Naukowego Prawa Finansowego i Podatkowego "Finansiści" działającej przy Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Technologiczno-Humanistycznego im. Kazimierza Pułaskiego w Radomiu poświęconej praktyce orzeczniczej w zakresie umów kredytów indeksowanych i denominowanych do CHF.

Z ankiety wynika, iż kredytobiorcy chętniej patrzą na możliwość ugody między nimi, a kredytodawcami. Wynika to zapewne między innymi ze strachu przed ryzykiem związanym z ponoszeniem kosztów procesowych w przypadku wytoczenia pozwu przeciwko kredytodawcy. Warto zauważyć, iż ponad 50 procent ankietowanych uważa, że banki powinny mieć obowiązek proponowania ugody i w ich ramach przewalutowania kredytów na złote w taki sposób, jakby umowa kredytu w CHF od początku była zaciągnięta w krajowej walucie.

3. STANOWISKO NARODOWEGO BANKU POLSKIEGO W SPRAWIE KREDYTÓW DENOMINOWANYCH LUB INDEKSOWANYCH DO FRANKA SZWAJCARSKIEGO

Sąd Najwyższy kierował pytanie w sprawie frankowiczów, zarówno do Narodowego Banku Polski, jak i do innych instytucji. Narodowy Bank Polski określił swoje stanowisko w przypadku tej sprawy, zwracając szczególną uwagę na kontekst ekonomiczny, skutki wyroków sądowych oraz to jak wpłynęły one na poziom stabilizacji krajowego systemu finansowego. Podkreślił on iż, w przypadku aprecjacji franka szwajcarskiego bez względu na przyjętą tabelę kursową, poziom pozostałego kapitału kredytu do spłaty wzrósłby. Co więcej NBP twierdzi, iż stosowanie średniej tabeli kursów NBP zamiast kursów z tabeli kursowej banków, byłoby postrzegane jako najmniejsza ingerencja w umowę. Jak przedstawia Prezes NBP, zastąpienie zapisu abuzywnego umownego odnoszącego się do sposobu określania kursu waluty kursem średnim NBP, wydają się uzasadnione i proporcjonalnie, umożliwiłyby to utrzymanie umowy, eliminując z umowy wyłącznie zapisy niedozwolone. (<https://sip.lex.pl/orzeczenia-i-pisma-urzedowe/pisma-urzedowe/iii-czp-11-21-stanowisko-w-sprawie-walutowych-kredytow-185158262> [dostęp 24.05.2023]).

Warto również zwrócić uwagę na komunikat Komitetu Stabilności Finansowej z dnia 25 marca 2022 r., w którym doszło do spostrzeżenia, że najistotniejszym źródłem zagrożeń dla stabilności systemu finansowego w Polsce jest ryzyko prawne mieszkaniowych kredytów walutowych. KSF przedstawiło stanowisko, w którym zauważyło, że rozstrzygnięcia sądowe prowadzące do unieważnienia umów kredytowych godzą w ekonomiczną logikę rozliczeń stron oraz są nieproporcjonalne w stosunku do najczęściej kwestionowanych postanowień umownych. Co więcej

stanowią ono źródło zakłócania funkcjonowania podstawowych mechanizmów rynkowych oraz generują istotne obciążenie dla sektora bankowego, co może nieść negatywne skutki dla deponentów oraz osłabić zdolności finansowania polskiej gospodarki. (Komunikat Komitetu Stabilności Finansowej po posiedzeniu dotyczącym nadzoru makroostrożnościowego nad systemem finansowym, <https://www.nbp.pl/nadzormakroostroznościowy/komunikaty/2022-03-28> [dostęp 24.05.2023]

PODSUMOWANIE

Analizując zagadnienie kredytów indeksowanych do franka szwajcarskiego należało zwrócić uwagę na przyczynę drastycznego wzrostu popularności tych kredytów. Zarówno niskie oprocentowanie jaki i optymistycznie wyglądająca sytuacja kursu franka szwajcarskiego względem złotych stanowiła ogromną zachętę dla kredytobiorców, którzy nieświadomi ryzyka walutowego, przekonali się o niebezpieczeństwie, które się z nim wiązało. Kredyty frankowe stanowiły bowiem źródło problemu społecznego, które odbiło się zarówno na gospodarce jak i stabilności krajowego systemu finansowego. Stanowiska NBP czy KSF wskazują z jaką skalą problemu musieli się mierzyć kredytobiorcy. Pomimo prób pomocy przez banki, sytuacja wciąż nie wygląda niekorzystnie dla tzw. frankowiczów. Z przeprowadzonej ankiety wynika, że z aprobatą spotkała się idea wprowadzenia obowiązku proponowania ugód i w ich ramach przewalutowania kredytów na złote w taki sposób, jakby umowa kredytu w CHF od początku była zaciągnięta w krajowej walucie.

BIBLIOGRAFIA

1. Barembruch A.(2016), *Kredyt frankowy a kredyt złotowy– perspektywa zmian cash-flow*. „Finanse, Rynki Finansowe, Ubezpieczenia”, (nr 4/2016 (82), cz. 2.)
2. Bartosiewicz, A. (2019) *Skutki zaniechania polityki publicznej w dziedzinie kredytów hipotecznych*, w: „Studia z Polityki Publicznej”, (nr 2/2019).
3. Czabański J. (2020), Konieczny, T. (2020) , Korpalski, M. (2020), *Przewodnik frankowicza*.
4. https://zbp.pl/getmedia/583d24ee-450e-4a97-a9bc-4c71b85f7749/06-Biala-ksiega-kredytow-frankowych-w-Polsce_marzec_2015 [dostęp: 24.05.2023r.].
5. <https://sip.lex.pl/orzeczenia-i-pisma-urzedowe/pisma-urzedowe/iii-czp-11-21-stanowisko-w-sprawie-walutowych-kredytow-185158262> [dostęp: 24.05.2023r.].
6. Komunikat Komitetu Stabilności Finansowej po posiedzeniu dotyczącym nadzoru makroostrożnościowego nad systemem finansowym, <https://www.nbp.pl/nadzormakroostroznościowy/komunikaty/2022-03-28> [dostęp: 24.05.2023r.].
7. Markowski Ł. (2001), *Konsekwencje finansowe dla klienta banku z perspektywą możliwych wyroków sądowych w sporach frankowych*. Zarządzanie finansami. Narzędzia i kluczowe wyzwania.
8. Paxford B. (2020), *Wykładnia umowy kredytu bankowego. Kredyty frankowe i złote. Komentarz praktyczny z orzecnictwem, decyzje Prezesa UOKiK, przykłady klauzul niedozwolonych*

9. Wyżnikiewicz, B. (2015) *Kredyty we frankach. Rzeczywista skala problemu dla polskiej gospodarki. Konsekwencje realizacji proponowanych rozwiązań*

CREDIT AGREEMENT INDEXED TO CHF. SELECTED LEGAL ASPECTS.

Abstract

The article contains a definition of foreign currency loans and the abusiveness of some contractual provisions related to them. What's more, the focus was on an in-depth analysis of CHF loans concluded in Poland, both on the reasons for their popularity and the size of these loans or the change of the Swiss franc currency. Subsequently, after considering the problems in the field of credit, an attempt was made to find solutions to these problems, which can be understood as market regulation both through litigation and settlement. The last chapter presents the opinion of the key state authorities responsible for maintaining financial stability in Poland. The study is supported by the results of a survey conducted on a group of 100 people devoted to the judicial practice in the field of loan agreements indexed and denominated in CHF. Its purpose was to obtain information on the consequences of concluding loan agreements indexed and denominated in the Swiss franc.

Keywords: foreign currency loans, franc loans, loans indexed to a foreign currency.